

LA VEU DE RIBAS

PERIÓDIC QUINZENAL

REDACCIÓ : Carrer del Pont, 1

"DECÍAMOS AYER..."

No és un nou periòdic el que presentem avui al poble de Sant Pere de Ribas. Si bé el títol és LA VEU DE RIBAS, no obstant hem de confessar que som enterament els mateixos de *Fulla Social*, i per això ens fem ressó de lo que dèiem allavors des de les planes d'aquest últim periòdic.

El dia 18 d'Abril de l'any actual dèiem quatre mots de despidó als ribatans perque anava a sortir a la llum un altre confrare, *Castell de Ribas*, periòdic que sortiria setmanalment i que per lo tant suposàvem que hi hauria lloc a ocupar-se dels assumptes de Ribas més detingudament i amb més oportunitat.

Dèiem: «Venim a omplir un buid perque cedim el lloc a un altre confrare que dirà més coses que nosaltres, puig tindrà més camp per esplaïar-se, per lo tamany superior al nostre i ademés sortirà setmanalment, lo qual permet admetrer més col·laboració i publicar noves més recents».

Cedírem el lloc al nostre nou confrare, però no omplí el buid que era d'esperar, puig a pesar del tamany superior al nostre i de sortir setmanalment, ha sigut migrat en col·laboració i ha deixat de publicar moltes noves d'interés per a Ribas. Hi ha molt per dir a Ribas, però no obstant el nou periòdic, fins a la fetxa, no se n'ha ocupat, molt al contrari, tenint suficient espai, la part de col·laboració no ha sigut abundosa i la secció de *Noves locals* ha sigut tant migrada que en molts nombres sols n'hem vist tres o quatre, essent aixís que podfa ser més nodrida dita secció. Arribà la festa major de Sant Pere i ni tan sols va publicar el programa general de les festes que s'havien de celebrar. La propaganda en aquest sentit va resultar fracassada a pesar de que prou se'ls hi va indicar als redactors per part

de qui, no essent fill de Ribas, hi tenia, si cab, tant interés com els mateixos ribatans.

I hem vist, en canvi, molt sovint noves de caràcter general que poc devien interessar al poble de Ribas. I no direm que no tinga interés la festa major de Sitges per als ribatans, però sí que podem afirmar que desdiu molt el que per la festa major d'aquest poble no's publicuessin sinó poques notícies, molt poques, dels actes que devien celebrar-se i que, en canvi, s'inserti un programa íntegre de la festa major d'un poble veí, com hem tingut ocasió de veurer en el nombre de *Castell* del 17 del corrent.

I consti no fem aquestes afirmacions per lo que ha passat recentment respecte al canvi d'impremta, a lo que alguns pot ser hi donaran importància, sinó que lo que afirmem avui, ho afirmàvem ja particularment al principi de la publicació del *Castell*, puig ja és sabut per tothom que des de sos primers nombres ve mancat d'informació local principalment i de col·laboració.

Al retirar-nos de la vida periodística ho ferem *per a donar lloc ben ample al nou periòdic que serà*—dèiem allavors—*el portaveu dels interessos de Ribas*. Si repassem un per un els nombres que han aparegut fins a la fetxa, observarem que poques coses d'interés per a Ribas s'han publicat, havent-hi sobradament materia per a tractar.

Exposades aquestes raons venim altre volta a la lluita periodística animats de bons desitjos per a ajudar als bons ribatans en ses obres de millorament social que dignifiquin el bon nom de Sant Pere de Ribas.

¿Vol significar tot això que LA VEU DE RIBAS siga imprescindible? Hem de confessar que no és imprescindible, però sí que pot ser útil. ¿No varem manifestar en vostre últim nombre, diran alguns, que desapareixia la *Fulla* per no

ser un estorb i per a deferencia a *Castell de Ribas*? Veritablement varem fer aquesta manifestació, però era en el ben entés de que el *Castell* sigués ben informatiu i això és lo que ha mancat en aquell periòdic, i és per això, doncs, que surt a la llum pública LA VEU DE RIBAS, no per volguer ésser un estorb sinó per a suplir les deficiències que hi pugan haver en nostre confrare i per a col·laborar més i més a l'engrandiment d'aquest poble.

No volem ésser pas exclusivistes ni abrogar-nos la supremacia de Ribas. No volem tampoc portar el desordre ni entaular polèmiques que causen moltes vegades greus disgustos entre els diferents estaments socials de que es compón un poble. Serem respectuosos amb qui ens respecti degudament, però sabrem defensar-nos dels atacs i censures infundades, vingan d'allà ont vingan, com aixís remerciarem quants consells se'ns donguin si involuntariament incorreguessim en equivocacions. Com també desitjariem que si alguna vegada fem comentaris a algún assumpte, comentaris que procurarem sigan plenament justificats i amb el bon intent de no ferir a ningú en lo més mínim, se'ns tingués la consideració deguda i que ningú volgués interpretar en altre sentit lo que direm sols i exclusivament per al bé general i no per cap fi partidista determinat.

Admeterem col·laboració per a nostres planes sempre que els treballs que se'ns remetin sigan apropiats al caràcter de nostre periòdic i allunyats de tota mena de política que puga pertorbar lo benestar i harmonia del poble.

Serem imparcials en tots aquells assumptes tendenciosos per tots conceptes dels quals ne donarem compte fent-nos ressó solament de l'opinió pública; serem parcials, ben parcials, en aquells altres en que nostre comentari puga influir a l'enaltiment d'aquest poble.

El Director

Fetes aquestes manifestacions, sense cap intent de molestia per a ningú, ens plau donar un saluto afectuós a nostre confrare *Castell de Ribas* i remerciem per endavant el bon aculliment amb que esperem rebràn nostra reaparició els bons ribatans.

LA REDACCIÓ.

L'home de caràcter

Son molts els que avui confonen el caràcter amb una altre qualitat física de l'home i per això veiem que molts se contradiuen al definir el caràcter de l'home. És clar que'l caràcter pot confondre's amb altres qualitats inherents a la voluntat del sér humà, però avui hauríem de definir *l'home de caràcter*, medint són grau màxim de voluntat envers totes aquelles coses que'l dignifiquen a sí mateix i que a l'ensens el seu exemple dignifica als altres.

L'home de caràcter és aquell que reuneix condicions que'l fan atractiu davant dels altres per sa puresa d'intenció, per sa indulgència i per són sacrifici envers al pròxim. És aquell cor que, com el ric metall de l'or, se troba pur sense ingerències de coses estranyes; aquell cor que sab donar la mà al que cau, que sab estimar santament i que sab compadir-se dels desvalguts.

És, l'home de caràcter, aquell home de ferro, no en el sentit d'intransigència en tots els problemes de la vida social, sinó en el sentit de que sa voluntat i sa acció dintre tots els ordres de la vida, son fermes i de que està inspirat per la verdadera lògica. Aquell que davant del deure no cedeix, que davant dels contratemps de la vida no s'espanta i que davant de la mofa i la calúnnia no's doblega si està convençut de la veritat.

L'home de caràcter, és aquella ànima ardenta que comunica sa escalfor de bons sentiments a tots els que'l rodegen. Aquell que'l seu apostolat per medi de la paraula o de la ploma consisteix en donar exemple, corregir i ensenyar.

«El caràcter,—escriu l'insigne dominic P. Lacordaire,—és la energia secreta i constant de la voluntat, quelcom de inquebrantable en els propòsits, de més inquebranta-

ble encara en la fidelitat a les conviccions, a les amistats, a les virtuts, una força íntima que sorgeix de la persona i inspira a tots aqueixa certesa a que donem el nom de seguretat. *El caràcter, que no és més que la força de la voluntat*, influeix en la força de la raó, aixís com aquesta en els principis directors de la vida humana.»

¿Hi ha avui homes de caràcter? Ben pocs, puig manca aquella energia potencial que'ls ha de fer inflexibles davant de les nimietats de la vida humana. Manca aquella voluntat enèrgica en la fermesa de les conviccions. Manca aquella lògica que ha de revestir sempre a tot home de enteniment recte. Aquell home que reuneixi les condicions que acabem de senyalar, aquell és un home de caràcter.

D'altra manera aniria la societat si hi hagués veraders homes de caràcter. Allavors la lògica s'obriria pas i la veritat i la justícia no's veurien postergades.

S. I. J.

LES DUGUES PLUGES

Les pluges a ciutat son barroeres;
hi plou per netejar les clavegueres.

La pluja de la nit, com jo l'he vista,
m'ha semblat de fredor, trista, molt trista.

Jamai quan s'aclareix brilla un estel;
la llum de les ciutats no ve del cel.

On no s'hi coneix mai el clar de lluna,
quan plou ho fa a barrals, hi plou tot d'una.

Els plàtans de les rambles mouen fressa;
la gent deixa el passeig i fuig depressa.

Al caure la primera gota d'aigua,
tothom, sens saber com, porta paraigua.

Els autos i tramvies, tots plegats
repiquen i botzinen esverats;

i entre esbufecs, campanes i bullici,
sembla que arribi l'hora del Judici...

Mes acaba de ploure, tot d'un cop,
ja no veieu paraigües boi enlloc.

Els llums resten mullats i tots gotegen,
les gotes en els focus parpellegen,

i tot agafa un tó que dona pena,
com si fos de vernís o de Siena.

La pluja que fa'l camp és fecondanta
i ubriaga la llavor i naix la planta.

I mai, com a ciutat, és barroera,
ni cau per netejar cap claveguera.

EMILI.

Ciutat.

BOSQUEIG

La llum radiant de joia està a punt d'aparèixer en l'horitzó de la llar pagesívola.

La collita s'apropa, i després de suades i fatics en dies de bonança i de frisances i rezels en dies de tempesta, n'és just que al fi de la jornada ne rebin la recompensa.

Les gotes de suor hauràn sigut fructíferes i les pregaries hauràn arribat fins al sí d'Aquell que dona fruits als camps i sadolla les arbredes de flors i omplena les llars de pau i harmonia.

—Fem bona feina, minyons,—diu l'amo,—culliu-los tots els raïms.

I el cup se'ls engola tots com si'n fos devorat per una set ardenta.

¡Quina alegria regna en la llar del pagès!

—¡Mireu quin bé de Deu!—barboteja la velleta de setanta istius, que alegroia s'apropa a la porta quan veu arribar *als de casa* amb aquella cara recremada pel raig del sol d'Agost i amb expressió riallera.

Semblava migrada la collita... però, ¡quanta raïmada!

Teníem bon pa i ens mancava bon vi. També tenim bon vi. Que no'ns manqui are bona salut.

¡Que Deu ens empari!

I.

POSTAL

En totes les qüestions de la vida, a la consciència del individu se presenten dos camins a seguir.

¿Quin és el verdader?

I, ¿quin és el dolent?

Això és lo difícil de comprendre.

Si sempre estessim en lo cert, quedarien solventades la major part de les qüestions de la vida.

Un tracte comercial.

¿És aquesta l'època més propícia per a realitzar un tracte? ¿una compra? ¿una venda?

¿Lograré tal o qual cosa amb aquest procediment?

¿Deu fer-se aixís el conveni?

I tot el gran nombre de coses que se'ns presenten en el món per a solució.

¿Hi ha una forma per a sortir airós i aprofitat en totes les empreses mundials?

No n'hi ha cap, ni més ni menys.

D'aquestes se'n pot encertar una, seguint l'instint de la consciència. Però, ¿s'endevinen totes les demés?

Com ja hem dit més amunt, en les qüestions de la vida se'ns presenten dos camins.

Sabem d'una manera certa i contundent que un dels dos no pot fallar; que, seguint-lo, alcançarem nostre desig.

Però, ¿quin és?

És tant gran la misèria humana, que l'home sempre tendeix a equivocar-se.

RICART MULLERAT.

NOVES LOCALS

LA VEU DE RIBAS al donar un afectuós saluto a les autoritats, posa aquestes planes a sa disposició per tot lo que siga col·laborar en bé del poble de Sant Pere de Ribas.

Saludem també a la premsa en general com també a la comarcana, segurs de que les nostres relacions periodístiques seràn de franca convivència en bé de la moralitat i del progrés que és el distintiu de la grandesa dels pobles catalans.

Diumenge propvenent, dia 3 de Setembre, tindrà lloc en nostra parroquial església la festa que anyalment l'Apostolat de l'Oració dedica al Sagrat Cor de Jesús amb aquella solemnitat digne de nostre poble.

Al matí hi haurà missa de Comunió general amb la deguda plàtica preparatoria. A les deu, Ofici solemne, cantant-se la inspirada Missa del mestre Perosi per l'Orfeó parroquial de Vallirana compost per les seccions d'homes, dones, nens i nenes, havent sigut confiat el sermó al que fou vicari d'aquesta parroquia Rvnt. Dr. D. Miquel Carrau, Pyre.

A les sis de la tarde sortirà la solemni processó que farà el curs de costum, prenent-hi part també l'esmentat Orfeó parroquial de Vallirana.

A l'hora en que escrivim aquestes ratlles no sabem encara el nom del senyor pendonista de dita processó.

L'Ajuntament ha portat a terme l'arreglo de la plaça Marcer, lo

qual ha sigut de l'agrado del poble tota vegada que era una reforma d'imprescindible necessitat i veuríam amb gust que en dita plaça s'hi col·loquessin els bancs respectius a l'estil de les places de les grans ciutats i també convertir-la en jardí, puig les dimensions de la plaça ho permeten i seria l'adorno de nostre aixamplis ja que no existeix ni parc ni jardí públic de cap mena.

Aquestes son opinions que sentim de públic i com siga que son millores en bé de Ribas ens les fem nostres.

A les millores que venen introduint-se en el Centre Recreatiu d'un quant temps an aquesta part, se'ns diu que n'hi ha una altre en projecte i és la instal·lació del cine. Dintre poc tindrem, doncs, sessions de cine; sessions que resulten sempre un passatemp distret, agradable i econòmic.

És veritat que avui és una diversió ja gastada, però si les pel·lícules son de gust, que moltes i escollides n'hi han en el repertori cinematogràfic, no és gens cansat i és d'esperar que hi haurà gust en escollir-les per a que el públic no's cansi aviat. Molts creuen que vist una vegada, el cine, ja's fan càrrec de lo que és, però hi ha tanta varietat avui en les pel·lícules que, a pesar d'ésser una distracció gastada, en canvi per lo escollit i variat de les cintes ve resultant una cosa nova, sempre que aquestes siguen poc usades, puig se'n exhibeixen a voltes que pels seus defectes i ja cansades de passar per la màquina danyen greument a la vista.

Desitgem que l'empresari tinga bon gust i acert, i aixís tindrà el local plé de gom a gom i podrà continuar aquesta distracció que és de creure serà ben rebuda pel poble de Ribas.

Els resultats pràctics del teléfon son cada dia més notats en els pobles on està instal·lat i en aquells en que encara no frueixen d'aital millora se va experimentant cada dia amb més intensitat la conveniència d'instal·lar-lo, fins en els pobles de poca importància que a primera vista sembla que siga de poca utilitat.

El veí poble de Canyellas, a pesar d'ésser tant reduït i de que són

tràfec és casi insignificant, també experimenta aquesta manca del teléfon i és per això que hi ha el projecte de realitzar dita important millora, lo qual serà de gran conveniència, puig encara que en el poble no hi ha gaire moviment comercial, no obstant està en contínua relació amb el nostre.

Celebrem de veres la innovació en el poble de Canyellas, puig que amb aital millora progressarà i es podrà posar al costat de les demés poblacions de renomnat tràfec comercial.

El «Quintet» que dirigeix l'intelligent jove D. Josep Rossell, cada dia és més aplaudit, vegent-se la sala del Centre Català tots els diumenges plena de balladors i demés concorrents, aplaudint amb entusiasme els ballables per la justesa amb que s'executen.

Entre el repertori de dit «Quintet» hi ha una serie de *couplets* que son molt de l'agrado del públic. Ho celebrem i desitgem al «Quintet» molts anys de vida.

Amb motiu de celebrar-se aquesta setmana la festa major en nostra veïna vila de Vilafranca del Penedès, una de les festes majors més típiques de Catalunya, son molts els ribatans que's proposen traslladar-s'hi per a assistir als festetjos que allí's celebraran, entre ells al Gran Concurs Hípic que tindrà lloc durant els dies 1, 2 i 3 de Setembre per al que hi ha moltes demandes de localitats no sols de les famílies de Vilafranca, si que també de molts forasters.

En la magnífica hisenda de *Sollers* se troba l'Excm. Sr. D. Eduard Maristany per a passar una temporada d'estiueig que desitjem li siga ben agrafívola.

L'orquestra «Joventut Ribatana» va ésser contractada per als dies 24 i 25 del corrent, per a la festa major que se celebrà en el poble de Puigtiñós, provincia de Tarragona, havent retornat molt satisfets els que la componen pels brillants èxits que han obtingut en aquell poble.

Siga nostra més coral enhorabona i vagi prosperant cada dia més dita acreditada orquestra.

Han sortit cap a Barcelona per a passar una temporada el propietari i rentista D. Ramón Mestre amb sa senyora esposa i fills.

Desitjem de veres que l'estada a aquella ciutat els provi i puguin retornar amb salut completa.

Últimament pel jove propietari i acreditat comerciant, nostre benivolgut amic D. Rómul Bertràn, ha sigut demanada la mà de la gentil senyoreta Feliciana Planas i Ferrer, de nostra veïna vila de Sitges.

De veres ho celebrem.

No ens ha sigut possible fer aparèixer aquest nombre amb l'artística capçalera que s'està dibuixant a manca material de temps, la qual apareixerà en un dels pròxims nombres.

Així també anirem introduint totes les millores que ens semblin més apropiades per a que nostre periòdic se fassi cada dia més atractiu als ulls dels ribatans.

Hem de fer avinent que els senyors industrials que desitjin anunciar sos productes i objectes de totes classes, poden enviar a la Redacció d'aquest periòdic l'original del respectiu anunci que se'ls insertarà gratis, però no estranyin que's deixin de publicar en algún nombre, puig preferim donar cabuda a l'original que se'ns envii sacrificant si és convenient en sa totalitat o en part els anuncis.

És probable que la vinent setmana comencin les operacions de la verema; se preveu una bona collita, puig els raïms presenten bon aspecte, però degut a la sequedat que s'ha vingut notant durant l'estiu, no s'han desenrotllat en la forma que hauria sigut convenient, i això farà que la collita no siga tan abundosa com era de desitjar.

Deu vulga que plogui abans de la verema, puig encara hi hauria temps d'engreixar-se quelcom. Més valdria així.

Durant tota la setmana passada se vegé nostre poble *concorregut* de captaires de tota mena com poques vegades s'havia vist, lo qual demostra que en altres pobles se'ls han tret de sobre fent complir aquella disposició de l'Alcaldia, quin rètol està fixat a l'entrada de

les poblacions que diu: «Por orden de la Alcaldía queda prohibida en esta población la mendicidad».

Com siga que els mendicants deuen saber que en aquest poble no's fa complir aquesta disposició, és la causa que ho invadeixin tot.

No volem significar que s'hagin de rebutjar als captaires deixant de practicar un acte d'humanitarisme i fer una obra bona, com és fer caritat als pobres, però sí que se'ls podria socórrer amb la forma que a l'Ajuntament li semblés millor sense que cap veí se tingüés de veure molestat per individus que a voltes fingintse captaires inspiren malvolença. És millor prevenir que haver de sofrir després conseqüències desagradables.

Se comença a notar la presencia d'alguns forasters desconeguts i és d'opinió pública el que seria convenient que a hora oportuna s'encenguessin els fanals a fi d'evitar escenes perjudicials als veïns. El poble ho agrairà a l'autoritat corresponent.

El dilluns de la passada setmana morí en el Redós de Sant Josep i Sant Pere, havent rebut els auxilis espirituals, D.ª Elvira Montaner Escofet, Vda. de D. Joan Carreras. Tenia la finada 66 anys d'edat i era veïna de Canyellas, en quin poble se conquistà simpaties per són caràcter de qualitats ben apreciades.

A l'enviar a la família de la finada nostre pèsam, enlairem a Deu nostres pregaries per a l'etern descans de l'ànima de la finada.

Després d'una llarga malaltia morí el dia 23 del corrent a l'edat de 64 anys, D. Pau Comas Marcer, havent rebut els auxilis espirituals.

Ses qualitats de caràcter bondados i tracte afable lo feren benvolguer de quants amics i coneguts amb ell se relacionaven.

Preguem a Deu aculli en són sí a l'ànima del finat i endrecem a sa família l'expressió de nostre sentiment per la dolorosa pèrdua que acaba d'experimentar.

A la vila de Vendrell el comerciant D. Josep Güell ha pagat amb

or les partides de vi ajustades durant la setmana, que sumen una important quantitat.

No hi ha temps que no torni. I el temps de l'or ja ha tornat.

INFORMACIÓ VINÍCOLA

Segons informes de la casa Arnó, Maristany i C.^a de Barcelona, la nota d'aquesta setmana és d'animació, car en general s'observa major demanda, especialment per part dels explotadors.

Amb aquest motiu els preus s'han refermat quelcom, cotitzant-se els blancs a 3'20 ptes. grau-càrrega, i els tints als voltants de 3'75, tots en propietat.

A Cete hi han arribat ja algunes partides de tintorera, procedents de Valencia, però degut als alts preus a que's demanen, han tingut de moment difícil col·locació. Per Valencia s'han fet algunes vendes de la dita classe de vi, als voltants de 3'25 a 3'50 ptes. grau-hectòlitre, sobre moll.

CORRESPONDENCIA

En aquesta secció contestarem a totes les cartes que's rebin com també donarem compte dels treballs per a nostre periòdic i així els seus autors podran enterar-se de si son o no publicables les seves produccions literaries.

Podem anticipar a nostres col·laboradors espontanis que no admetem cap article polític de determinada tendència encara que no afecti directament a nostre poble.

